

NEM ELÉGGE

*Ismerem a hajad csöndjét,
ahogy egy szálat
néha ruhámra ejtesz.
Ismerem az ágyad pontos,
simuló vonalát, melyben
ott pihen még az ébredés.
Ismerem a kiürült üveget.
Enyhe szédülésed.
Ismerem a beáramló fényt.
Ízed, érintésed, másnapod.
Ismerem azt is, mikor körbe-
veszi arcodat a hidegség.
Mégis egyre inkább úgy érzem:
Nem ismerlek téged eléggé.*

